

UNIWERSYTET
MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy
Wydział Lekarski

Katedra Dermatologii i Wenerologii

Kierownik: *prof. dr hab. med. Rafał Czajkowski*
ul. Marii Skłodowskiej-Curie 9, 85-094 Bydgoszcz
tel./fax: (48) 52 585 3867
e-mail: kikderm@cm.umk.pl

Bydgoszcz, 2024-09-07

**Ocena całokształtu dorobku naukowego, działalności dydaktyczno-organizacyjnej oraz osiągnięcia naukowego, które stanowi cykl ośmiu publikacji zatytułowany „Kliniczne i psychospołeczne aspekty raka podstawnokomórkowego skóry”, w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne,
dr n. med. Iwony Chlebickiej.**

Dr n. med. Iwona Chlebicka w 2005 roku ukończyła studia na Wydział Lekarskim, Akademii Medycznej we Wrocławiu (dyplom z wyróżnieniem). V rok studiów (lata 2003-2004) zrealizowała w ramach stypendium programu Socrates - Erasmus - studia na Università degli Studi di Perugia (Włochy). Na podstawie rozprawy pt. „Ocena przydatności zastosowania termografii w diagnostyce wybranych schorzeń dermatologicznych” uzyskała z wyróżnieniem w 2011 roku stopień doktora nauk medycznych (Wydział Lekarski Kształcenia Podyplomowego, Akademia Medyczna we Wrocławiu, promotor: prof. Eugeniusz Baran). W 2013 roku uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie dermatologii i wenerologii (kierownik specjalizacji: prof. Joanna

Maj). Od 2016 roku - do chwili obecnej pracuje na stanowisku adiunkta w Katedrze i Klinice Dermatologii, Wenerologii i Alergologii Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu

I. Osiągnięcia naukowe.

Dorobek naukowy dr n. med. Iwony Chlebickiej jest znaczący i obejmuje po wyłączeniu publikacji wchodzących w skład głównego osiągnięcia naukowego, publikacji w suplementach czasopism, listów do redakcji oraz publikacji w badaniach wielośrodkowych prace o łącznej punktacji IF 73,278 i 1964 punkty ministerialne. Całkowity dorobek naukowy Kandydatki uwzględniający wszystkie dokonania publikacyjne wynosi IF 95,087 i 2624 punkty ministerialne. Liczba cytowań według bazy Web of Science wynosi 90, a według bazy Scopus 105. Indeks HIRSCHA w obu bazach wynosi 5. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych i nauk o zdrowiu dorobek naukowy wyrażony punktacją IF został zwiększony ponad 400-krotnie (0,022 vs. 95,065), a punktacją ministerialną ponad 25-krotnie (99 vs. 2525).

Osiągnięcie naukowe wskazane przez Kandydatkę stanowi cykl ośmiu prac powiązanych tematycznie pod wspólnym tytułem „Kliniczne i psychospołeczne aspekty raka podstawnocomórkowego skóry” o łącznym IF 21,809 i 660,00 punktach ministerialnych. We wszystkich publikacjach jest pierwszą Autorką. Prace zostały opublikowane w czasopismach z Listy Filadelfijskiej

Wybrane przez Kandydatkę publikacje są dobrze dobranymi i spójnymi tematycznie sześcioma pracami oryginalnymi i dwiema kazuistycznymi. Przedstawiony cykl publikacji dotyczy badań nad wybranymi aspektami epidemiologii, kliniki oraz leczenia raka podstawnocomórkowego skóry (BCC - basal cell carcinoma).

W pierwszej publikacji (Is basal cell carcinoma an itchy tumor? Clinical characteristics of itch in basal cell carcinoma. J. Clin. Med., 2020, vol. 9 nr 8, art.2386 [7s], DOI:

10.3390/jcm9082386) Autorka przedstawiła wyniki swojej pracy nad świądem występującym w obrębie zmian o typie raka podstawnocomórkowego u operowanych przez nią pacjentów. Przeprowadzone badania, zmieniają podejście do objawów raka podstawnocomórkowego, którego uznaną charakterystyczną cechą był brak występowania świądu. Wykazanie, że świąd może towarzyszyć BCC w około 1/3 przypadków pacjentów może poprawić proces diagnostyczny wśród lekarzy dermatologów, którzy w sytuacji deklarowania przez pacjentów występowania świądu w obrębie zmiany skórnej wykluczają często na tej podstawie raka podstawnocomórkowego.

O tym jak ważna jest wiedza o zwiększonym ryzyku występowania świądu w obrębie raka podstawnocomórkowego Habilitantka dowiodła w artykule (Giant superficial basal cell carcinoma diagnosed and treated as psoriasis: report of two cases and a literature review. *Acta Derm.-Venereol.*, 2020, vol. 100, art.adv00194 [2 s.], DOI: 10.2340100015555-3559). Opisała w nim dwa przypadki olbrzymich BCC u pacjentów, które ze względu na duże rozmiary zmian skórnych oraz występowanie świądu diagnozowani byli i leczeni przez dermatologów jako łuszczyca płackowata, natomiast chorowali na raka podstawnocomórkowego powierzchownego (superficial BCC). W artykule tym wykazała również bardzo dużą przydatność dermoskopii, jako metody wspomagającej diagnostykę BCC.

Na podstawie przeprowadzonych badań, których wyniki przedstawiono w publikacji (Burden of itch in patients with basal cell carcinoma. *Acta Derm.-Venereol.*, 2021, vol. 101, art.adv00507 [7s], DOI: 10.2340100015555-3871) Autorka wykazała, że obniżenie jakości życia (kwestionariusz DLQI) było statystycznie istotnie większe u pacjentów z współwystępującym w obrębie zmiany nowotworowej świądem. Nie wykazała natomiast związku DLQI z innymi wydawałoby się ważnymi czynnikami, tj. lokalizacją zmiany, jej wielkością czy płcią pacjenta.

Celem czwartej pracy (Basal cell carcinoma: what new can be learned about the most common human cancer? A cross-sectional prospective study of 180 cases in a single center. *Adv.*

Dermatol. Allergol., 2021, vol. 38, nr 6, s. 1086-1091, DOI: 10.5114/ada.2021.106026) była analiza danych epidemiologicznych i klinicznych Pacjentów chorujących na raka podstawnokomórkowego i leczonych w miejscu pracy Habilitantki. W pracy tej wykazała duży udział populacji żeńskiej (kobiety stanowiły 46,11%), oraz niższy średni wiek kobiet z BCC niż mężczyzn. Zaobserwowany trend zwiększonej zapadalności na BCC młodszych kobiet wymaga dalszych analiz, które być może przybliżą nas do poznania nowych czynników etiologicznych oraz czynników ryzyka rozwoju BCC. Uzyskane wyniki badań zwracają uwagę na konieczność edukacji prozdrowotnej całej populacji, niezależnie od wieku, wykształcenia oraz miejsca zamieszkania. W pracy wykazano dużą rozpoznawalność raka podstawnokomórkowego przez lekarzy rodzinnych podczas rutynowej wizyty lekarskiej. Świadczy to o dobrych efektach edukacji lekarzy w zakresie rozpoznawalności skórnych zmian nowotworowych. Oczywiście ten pozytywny wynik należy utrzymać dzięki ciągłemu szkoleniu lekarzy, którzy mają najczęstszy kontakt ze swoimi pacjentami. W prezentowanej pracy wykazano, że największa liczba BCC zlokalizowana była w obrębie nosa. Z uwagi, że jest to jeden z najtrudniejszych (jeśli nie najtrudniejszy) do zaopatrzenia region anatomiczny szkolenie dermatochirurgiczne ukierunkowane powinno być właśnie na usuwanie zmian w tym obszarze. Kolejnym obszarem, który również wymaga szczególnych umiejętności i doświadczenia chirurgicznego ze względu na małą elastyczność skóry, oraz dosyć duże ryzyko powikłań jest owłosiona skóra głowy.

W piątej pracy z cyklu habilitacyjnego (Scalp lesions referred for surgical procedures: single-center 5-year experience in Southwestern Poland. *In Vivo*, 2020, vol. 3, nr 5, s.2733-2738, DOI: 10.21873/invivo.12a95). Kandydatka opisała własne doświadczenia chirurgiczne wśród pacjentów, którzy poddawani byli zabiegom w obrębie owłosionej skóry głowy. Wśród tych pacjentów 52% stanowili pacjenci z rakiem podstawnokomórkowym. Ze względu na bardzo małą elastyczność skóry skalpu nawet nieduże zmiany (po chirurgicznym usunięciu z zalecanymi

marginesami zdrowej tkanki) mogą stanowić wyzwanie dla dermatochirurga. W artykule tym poza doświadczeniami chirurgicznymi przedstawiała analizę dokładnej lokalizacji nowotworów w obrębie owłosionej skóry głowy, która jest często miejscem pomijanym podczas badania dermatologicznego. Z tego względu raki skóry w momencie diagnozy są większych rozmiarów, co w połączeniu z małą mobilnością skóry wymaga zastosowania zaawansowanych technik rekonstrukcji.

W szóstej pracy (Basal cell carcinoma secondary to trauma: A 3-year experience of the single center. *Adv. Clin. Exp. Med.*, 2021, vol. 30, nr 1, s. 83-86, DOI: 10.17219/ace/1305) Kandydatka przeanalizowała przypadki pacjentów operowanych z powodu BCC, u których zmiany powstały w miejscu występujących poprzednio blizn. Zwiększone ryzyko występowania raka skóry w obrębie długo utrzymującego się stanu zapalnego oraz blizn jest od kilku lat regularnie omawiane, lecz nadal związek ten nie został ostatecznie ustalony. Zaprezentowane doświadczenia Autorki wzbogacają tę wiedzę i utwierdzają w przekonaniu, że blizny mogą predysponować do zwiększonego ryzyka rozwoju raka podstawnkomórkowego skóry.

Celem siódmej pracy (Dyed basal cell carcinoma: a peculiar clinical and histopathological case. *J. Cosmet. Dermatol.*, 2022, vol. 21, nr 1, s. 6497-6498, DOI:10.1111/jocd.15229) było przedstawienie przypadku pacjentki z szybko rozwijającym się czarnym guzem zlokalizowanym w okolicy skalpu, która kierowana była z podejrzeniem czerniaka. W badaniu histologicznym rozpoznano raka podstawnkomórkowego barwnikowego, dodatkowo zafarbowanego preparatem do koloryzacji włosów. W omawianej pracy po raz kolejny udowodniła też dużą przydatność dermoskopii w diagnostyce guzów skóry.

W ostatniej pracy oryginalnej z cyklu habilitacyjnego (Basal cell carcinoma and rosacea: coincidence or relationship? *Adv. Dermatol. Allergol.*, 2023, vol. 40, nr 5, s. 642-646, DOI: 10.5114/ada.2023.130523), Autorka przeprowadziła badania wśród pacjentów, którzy leczeni byli

chirurgicznie z powodu BCC w kierunku współwystępowania u nich trądziku różowatego (rosacea). Motywacją do tej analizy było częste współwystępowanie rosacea u pacjentów operowanych z powodu BCC, którzy nie są populacją predysponowaną do częstego występowania tej jednostki chorobowej. Uważa się bowiem, że rosacea dotyczy najczęściej dojrzałych młodych kobiet (30-50 lat), a rak skóry częściej występuje u osób starszych. Brakuje jednak badań pokazujących częstość występowania rosacea w różnych grupach wiekowych. W pracy tej przeanalizowała przypadki 110 kolejno przyjętych w latach 2020-2021 pacjentów z potwierdzonym histologicznie BCC w lokalizacji twarzowej. Pacjenci byli skryningowani w kierunku współwystępowania rosacea, a następnie analizowane były podtypy rosacea oraz jej nasilenie w skali IGA. W pracy nie znaleziono istotnych statystycznie różnic pomiędzy populacjami pacjentów, u których zdiagnozowano rosacea i BCC oraz BCC bez rosacea w zakresie płci, wieku, klinicznego typu BCC, lokalizacji BCC. Jednak analiza ta jest bardzo innowacyjna i warto przeprowadzić kolejne, które pomogą odpowiedzieć na pytanie czy współwystępowanie rosacea u pacjentów z BCC to jedynie przypadkowa korelacja czy może rosacea jako przewlekły stan zapalny predysponuje do rozwoju BCC.

Cykl ośmiu publikacji opisujących osiągnięcie naukowe dr n. med. Iwony Chlebickiej stanowi ważny wkład w rozwój dermatologii i pozwala poszerzyć wiedzę na temat klinicznych i psychospołecznych aspektów raka podstawnokomórkowego skóry. Wybrana przez Kandydatkę tematyka ma charakter nowatorski, a uzyskane wyniki mogą być brane pod uwagę podczas aktualizacji rekomendacji diagnostyczno-terapeutycznych u chorych z BCC.

Inne nurty badawcze Kandydatki obejmują:

- zastosowanie kamery termowizyjnej w dermatologii,
- dermatoonkologia i dermatochirurgia
- psychodermatologia.

Dr Iwona Chlebicka jest współautorką jednej pozycji książkowej:

„Ponad 20 lat doświadczeń z Inozyną Pranobeks”. Chlebicka Iwona i Łukasz Matusiak. PZWL. Warszawa 2013, Medical Education, 104 s. ryc. bibliogr. przy rozdz, Tyt. z okł.: "Ponad 20 lat doświadczeń z inozyną pranobeks", tyt. z k. tyt.: "Inozyna pranobeks", 978-83-62510-56-6 oraz autorką lub współautorką 5 rozdziałów do książek:

1. „Powikłania dermatologiczne u dziecka otyłego” aut. Iwona Chlebicka, Aleksandra Stefaniak, Jacek Szepietowski; w książce pod redakcją prof. Anny Noczyńskiej oraz dr Agnieszki Zubkiewicz-Kucharskiej pt. „Otyłość wieku rozwojowego” z 2020 roku. Jest to pierwsza tak interdyscyplinarna pozycją na polskim rynku poruszająca problematykę otyłości u dzieci. Warszawa 2020, PZWL Wydawnictwo Lekarskie, s.169-178, ryc. bibliogr. 14 poz, 978-83-200-6028-7
2. „Niefarmakologiczne metody leczenia” aut. Iwona Chlebicka; w podręczniku pt. „Terapia w dermatologii” z 2019 roku pod redakcją prof. Jacka Szepietowskiego i prof. Wojciecha Barana. Jest to jeden z najbardziej aktualnych obecnie polskich podręczników dermatologii, zarówno dla studentów medycyny, jak również lekarzy rodzinnych i osób specjalizujących się w dermatologii. Warszawa 2019, PZWL Wydawnictwo Lekarskie, s.59-71, ryc. tab. bibliogr. 15 poz, 978-83-200-5772-0
3. „Zmiany skórne w reumatologii” aut. Iwona Chlebicka, Arkadiusz Chlebicki; w książce pod redakcją prof. Piotra Wilanda pt. „Zmiany narządowe w chorobach reumatycznych” z 2016 roku. Książka jest bardzo kompleksowym opisem problemów skórnych występujących u pacjentów leczonych z powodów chorób reumatycznych. Górnicki Wydawnictwo Medyczne, s.277-299, tab. bibliogr. 5 poz, 978-83-61257-11-0

4. „Infekcyjne choroby skóry u dzieci” aut. Iwona Kuczborska, Jacek Szepietowski; w książce pt. „Medycyna rodzinna - co nowego?”, T.2 Wrocław 2010, Cornetis, s.603-616, bibliogr. 8 poz., 978-83-61415-14-5

5. „Spondyloartropatia zapalna - postać osiowa z uwzględnieniem terapii” aut. Arkadiusz Chlebicki, Iwona Chlebicka; w książce pt. „Reumatologia 2019/2020 - nowe trendy” Poznań 2020, Termedia Wydawnictwa Medyczne, s.63-71, bibliogr. 30 poz., 978-83-7988-337-0

Kandydatka uczestniczyła czynnie w wielu konferencjach krajowych i międzynarodowych.

Dr Iwona Chlebicka nie była kierownikiem grantów, na które pozyskano środki zewnętrzne, ale pełniła rolę współwykonawcy grantu uczelnianego, którego zwieńczeniem była publikacja „Wybrane parametry aktywności mastocytów w łagodnych i złośliwych zmianach melanocytarnych skóry. Doniesienie wstępne.” *Dermatologia Kliniczna*; 2011; 13 (1); str.: 9-12. Piotr Nockowski, Zdzisław Woźniak, Maria Koziół, Iwona Kuczborska, Anna Czarnecka.

- II. Aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Habilitantka współpracowała z kilkoma jednostkami krajowymi. Na szczególną uwagę zasługuje międzynarodowa współpraca naukowa z Kliniką Dermatologii i Alergologii w Monachium, która zaowocowała powstaniem dwóch artykułów naukowych: Kuczborska Iwona, Batycka-Baran Aleksandra: Osobliwości epidemiologiczne i diagnostyczne najczęstszych chorób skóry u rasy czarnej, *Advances in Dermatology and Allergology*, 2010, vol. 27, nr 1, s. 45-49 oraz

Kuczborska Iwona, Batycka-Baran Aleksandra, Wolf Ronald: Program edukacyjny - dermatologia : Zmiany charakterystyczne dla "starej" skóry , Medycyna po Dyplomie, 2009, vol. 18, nr 11, 106, 108-109, [2010 Vol.19 nr 2 s.135].

III. Działalność dydaktyczna i organizacyjna.

Kandydatka od 2006 prowadzi zajęcia dydaktyczne ze studentami III lub IV roku Wydziału Lekarskiego oraz III i IV roku Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego, w grupach zarówno polsko - jak również anglojęzycznych. Jest kierownikiem specjalizacji trzech lekarzy w trakcie szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie dermatologii i wenerologii. Prowadzi wykłady w ramach obowiązkowych kursów specjalizacyjnych. Prowadziła również wykłady dla słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku. W latach 2017-2019 brała udział w szkoleniu 3 lekarzy dermatologów z Etiopii. Każdy z tych dermatologów, w ramach współpracy międzynarodowej, spędził roczny staż w oddziale dermatochirurgii w Katedrze i Klinice Dermatologii. Na podstawie szkolenia lekarze ci zdobyli certyfikat podspecjalizacji z dermatochirurgii i są pierwszymi dermatochirurgami w Etiopii. W ramach współpracy międzynarodowej szkoliła również dermatologów z Gruzji, Butanu, Tunezji i Hiszpanii.

W latach 2019-2023 prowadziła szkolenia dla lekarzy rodzinnych w ramach unijnego programu profilaktycznego „Skóra nie dla raka - wzrasta liczna nowotworów skóry - zbadaj się!”. Będąc koordynatorem merytorycznym tego programu przeprowadziła kilkanaście wykładów oraz szkoleń dla lekarzy rodzinnych dotyczących profilaktyki, diagnostyki oraz leczenia nowotworów skóry. Jest również współautorką materiałów edukacyjnych, które powstały w ramach tego projektu. Była również nauczycielem przedmiotu „Dermatologia” w Policealnej Szkole Kadra we Wrocławiu na kierunku technik usług kosmetycznych (w latach 2008-2012). W latach 2006-2012 przygotowywała opisy przypadków dermatologicznych w cyklu, pt. „Program edukacyjny –

Dermatologia”. Przypadki początkowo publikowane były w Medycynie po Dyplomie, następnie zebrane zostały w opracowaniu książkowym (opisy przypadków wraz z pytaniami testowymi). Pozycja jest bardzo przydatna dla lekarzy przygotowujących się do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego. Brała udział w wykładach edukacyjnych o trądziku dla uczniów szkół średnich na terenie Wrocławia oraz w wykładach dotyczących łysienia dla farmaceutów (lata 2007-2012). Reprezentowała Katedrę Dermatologii i Uniwersytet będąc zapraszaną do udziału w programach telewizyjnych celem zwiększania świadomości pacjentów na temat nowotworów skóry (np. Gość Fakty o Poranku TVP Wrocław 18.06.2021, jak również „Porozmawiajmy o Zdrowiu”). Kilkakrotnie uczestniczyła w tzw. laifach do programów informacyjnych, które również dotyczyły zwiększaniu wiedzy pacjentów dotyczącej nowotworów skóry. Habilitantka była współautorką 3 filmów edukacyjnych dla pacjentów dotyczących profilaktyki, diagnostyki i leczenia nowotworów skóry. Brała udział w przygotowaniach USK do akredytacji w latach 2020-2023, pełniąc rolę zastępcy lidera. Kilkakrotnie brała aktywny udział w akcjach profilaktycznych i promujących zdrowie dla mieszkańców Wrocławia organizowanych przez Uniwersytet Medyczny oraz USK (tzw. Miasteczkach Zdrowia czy w Białych Sobotach). Od początku swojej pracy w Klinice Dermatologii, Alergologii i Wenerologii była zaangażowana w działalność organizacyjną na rzecz szkolenia lekarzy dermatologów, jak również lekarzy innych specjalności medycznych. Czynnie uczestniczyła podczas organizacji wielu zjazdów i szkoleń z ramienia Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego i Uczelni.

Kandydatka otrzymała liczne nagrody i wyróżnienia za swoją działalność naukową, w tym nagrody JM Rektora Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu i nagrody Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego oraz European Academy of Dermatology and Venereology (EADV). Jest również członkiem ważnych i prestiżowych towarzystw naukowych: European Academy of Dermatology and Venereology (EADV), International Society of

Dermatology (ISD), Women's Dermatologic Society (WDS), Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego (PTR).

W oparciu o ocenę dorobku naukowego Kandydatki, w tym ocenę cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych stanowiących główne osiągnięcie naukowe oraz aktywność na naukowej arenie krajowej i międzynarodowej w okresie po uzyskaniu stopnia doktora, stwierdzam, że dr n. med. Iwona Chlebicka wnosi znaczący wkład w rozwój medycyny (dermatologii). Kandydatka spełnia również warunki konieczne do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplina nauki medyczne zgodnie z art. 219, Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 20 lipca 2018 r. (z późn. zm.), tzn. posiada stopień doktora nauk medycznych, posiada w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny pod postacią cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych oraz wykazała się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Wniosuję o dopuszczenie dr n. med. Iwony Chlebickiej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Z wyrazami szacunku,

